

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЦОСУБОТІ

№ 13 (809) | Субота, 26 березня 1983 року | Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УТОГ

19 березня 1983 року у м. Києві відбувся IV пленум Центрального правління Українського товариства глухих. В роботі пленуму, крім членів і кандидатів у члени Центрального правління, членів Центральної ревізійної комісії Товариства, взяли участь голови обласних відділів УТОГ, директори підприємств і виробничих об'єднань, відповідальні працівники центральних органів і апарату ЦП УТОГ.

Пленум розглянув такий порядок денний:

1. Про підсумки виробничо-господарської діяльності Українського товариства глухих за 1982 рік і завдання на 1983 рік по забезпеченню виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань в світлі рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

2. Про виконання бюджету Українського товариства глухих за 1982 рік і затвердження бюджету на 1983 рік.

3. Інформацію голови Центральної ревізійної комісії Товариства тов. Пилипкіної Т. А. про роботу Центрального правління УТОГ за 1982 рік.

З доповіддю по першому питанню порядку денного на пленумі виступив голова Центрального правління УТОГ товариш СЕМКО АНТОН ХОМИЧ.

В обговоренні доповіді виступили: заступник директора Дніпропетровського УВП з виховної роботи тов. КАШИРІНА Р. О., директор Чернівецького УВП тов. ГОРБУНОВ П. М., директор Білоцерківського УВП тов. ПРОСКУРА І. І., заступник директора Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» з виховної роботи тов. КРИВОЛАПОВ І. Т., начальник Спеціального проектно-конструкторського технологічного бюро УТОГ тов. КРИЖАНІВСЬКИЙ Л. Д., голова Сумського об'єднання УТОГ тов. ТУЛБАЄВА М. М., директор Кіровоградського УВП тов. ЦУКАНОВ Г. П., директор Харківського УВП-2 тов. ЯСМАН Л. В.

Із заключним словом на пленумі виступив голова Центрального правління УТОГ тов. СЕМКО А. Х.

В обговорюваному питанні пленум Центрального правління УТОГ прийняв розгорнуту постанову.

З доповіддю по другому пункту порядку денного виступив головний бух-

галтер Центрального правління УТОГ тов. БАБЕНКО М. С.

Пленум прийняв постанову «Про бюджет Українського товариства глухих на 1983 рік і виконання бюджету за 1982 рік».

Учасники пленуму заслухали інформацію голови Центральної ревізійної комісії Товариства тов. ПИЛЯКІНОЇ Т. А. про роботу Центрального правління УТОГ за 1982 рік.

У роботі пленуму ЦП УТОГ взяли участь: відповідальний працівник Держплану УРСР тов. ТРОПІНОВА Т. Л., заступник голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців тов. ХОМЕНКО Т. М., технічний інспектор Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств тов. ПРУСЬКИЙ С. П.

У роботі пленуму Центрального правління взяв участь і виступив з промовою заступник міністра соціального забезпечення Української РСР товариш СОЛОВИХ І. С.

На цьому пленумі Центрального правління УТОГ закінчив свою роботу.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ШЕФ-МОНТАЖНИЙ СПОСІБ

Завершили монтаж устаткування ферми в підшефному радгоспі «Талдом» спеціалісти Московського заводу СВАРЗ. Об'єкт споруджено так званним шеф-монтажним способом, впровадженням за спільною програмою обох підприємств. Це дало можливість авторемонтникам, не відриваючи від основного виробництва великої кількості працівників, значно підвищити ефективність допомоги селу.

РІКУ «ВІДКЛЮЧЕНО»

Першу чергу замкнутого водооборотного циклу прийнято в експлуатацію на Західно-сибірському металургійному заводі. Тим самим головну водну артерію Кузбасу — ріку Том «відключено» від основних цехів підприємства. Для природоохоронних цілей з початку п'ятирічки на підприємствах Кузбасу введено десятки очисних споруд загальною вартістю близько ста мільйонів карбованців.

ПЕРЕПІДГОТОВКА КАДРІВ

З проектами охорони ландшафтів і водойм повертаються з Ленінграда до місця роботи посланці найбільших гірничорудних і металургійних підприємств країни. На спеціальному факультеті перепідготовки кадрів у гірничому інституті імені Г. В. Плеханова інженерам і технологам вручено дипломи спеціалістів у галузі екології і раціонального використання природних ресурсів.

(ТАРС).

У цех прийшов новачок

Київ. У колективі виробничих матеріалів на північного об'єднання експериментальних взуттєвих підприємств «Київ» немало молодих трудівників. Уважно і дбайливо ставляться до них старші товариші, ветерани праці. Новачків доброзичливо зустрічають керівники виробництва, наставники. Вони знайомлять молоді з традиціями колективу, розповідають про права і обов'язки, перспективи професійного зростання взуттєвників.

У цехах створено громадські ради, члени яких допомагають новачкам освоювати професію. Результат уваги до молоді зміни видно: в об'єднанні немає робітників, які не справляються з виробничими завданнями. Більш як 10 років київські взуттєвники виходять переможцями в соціалістичному змаганні галузі. З початку п'ятирічки вони випустили понад план більш як 130 тисяч пар взуття, зекономили шкіряних і тек-

Фото Ю. Мосенжника

(Фотохроніка РТАУ)

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОЇ СУБОТИ»

Члени Межівської сільської первинної організації УТОГ Павлоградського міжрайвідділу гаряче підтримали ініціативу передових московських підприємств та Полтавського УВП-2 провести комуністичний субот-

ник, присвячений 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Вони вирішили ознаменувати день «червоної суботи» сумлінною високопродуктивною працею. Зароблені гроші нечуючі трудівники пе-

рахують у фонд одиннадцятої п'ятирічки.

Добитися високих показників в день свята праці вирішила доярка колгоспу «Перемога» Ніна Федорівна Василенко, ветеран колгоспу імені Володимира Ілліча

Леніна, знатний тваринник Микола Іванович Єременко та коваль колгоспу імені Калініна Іван Романович Гайдук.

І. ЗІНЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

З МАКСИМАЛЬНОЮ ВІДДАЧЕЮ

ГОТУЄМОСЬ ЗАВЧАСНО

А. Г. Руденко, слюсар водопостачання В. В. Носов, пенсіонери В. Д. Кононов та С. П. Мова. Активна, ділова підготовка розпочалася всюди в обстановці високого політичного і трудового піднесення. Цього року вона співпала з 25-річчям руху за комуністичну працю. Могутнім творчим стимулом у боротьбі за ефективність виробництва є сталі рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Вже відомо, що у суботнику візьме участь 68 членів УТОГ, 55 з них працюватимуть на своїх робочих місцях. На свято праці йде також 13 пенсіонерів нашого Товариства, щоб внести свій вклад у загальну справу трудового колективу. Виробничники висловили рішучість ознаменувати «червону суботу» найвищою продуктивністю праці і високим продуктивним відмінною якістю. Нечуючі села покажуть

зразки високопродуктивного використання техніки на сівбі ярих культур.

У ході суботника оновляється, покращають наші міста і села. Зокрема, нечуючі зобов'язалися посадити 10 дерев і розбити квітник. Штани по проведенню суботника намічають конкретні плани робіт, дбають про те, щоб забезпечити людей необхідними матеріалами, сировиною, інвентарем.

В. КОНОНОВА, завідувач Сватівським клубом глухих. Ворошиловградська область.

ВІЧНО ЖИВЕ ВЧЕННЯ

З живою практикою мільйонів трудящих, які будують нове суспільство, злився створений Марксом науковий соціалізм. Радянські комуністи пишаються своєю приналежністю до найвпливовішої ідейної течії в усій світовій цивілізації — марксизму-ленінізму.

Це підкреслювалось на присвяченій 165-річчю з дня народження і 100-річчю з дня смерті основоположника революційної теорії, яка перетворює світ, Всесоюзній науковій конференції «Справа Маркса живе і пермагає», що відкривалась 22 березня в Москві. Її провели Інститут марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, Академія

суспільних наук при ЦК КПРС, Інститут суспільних наук при ЦК КПРС, Академія наук СРСР.

Маркс і Енгельс, відзначалося на конференції, науково довели необхідність докорінної перебудови соціальних умов розвитку цивілізації і всього суспільного життя, які склались тисячоліттями і жили себе, реальну можливість перетворити їх на справді людських, комуністичних засадах. Саме геній Маркса дав відповідь на лежучі питання суспільного розвитку які, говорячи словами В. І. Леніна, «передова думка людства вже поставила. Ленін у боротьбі проти опортунізму усіх мастей від-

стояв, розвинув далі марксизм як наукову ідеологію і політику революційної партії.

Велика Жовтнева соціалістична революція, яка завершилася під керівництвом пролетарської партії, стала справжнім триумфом марксизму-ленінізму. Конкретизуючи історичні шляхи розвитку радянського суспільства до комунізму, товариш Ю. В. Андропов у статті в журналі «Коммунист» відзначив, що наша країна перебуває на початку цього тривалого історичного етапу. Світовий соціалізм, розвиваючись і вдосконалюючись, вніс і вносить неоціненний вклад у всесвітньо-історичний прогрес людства, демонструючи життєву силу марксизму-ленінізму. Ім'я Маркса користується глибокою

повагою трудящих мас в усьому світі, його вчення і його справа живуть і продовжують справляти могутній вплив на розвиток суспільної думки і хід суспільного життя. Вчення Маркса — Енгельса — Леніна — спільне, інтернаціональне надбання міжнародного робітничого класу, всіх прихильників соціалізму.

Комуністична партія Радянського Союзу разом з усіма марксистсько-ленінськими партіями неухильно відстоюють єдність і згуртованість міжнародного революційного руху на принципах пролетарського інтернаціоналізму, які є запорукою торжества великих ідей комунізму, підкреслювалось у доповідях.

(ТАРС).

60 років утворення Союзу РСР

Видавництво політичної літератури випустило у світ стенографічний звіт про спільне урочисте засідання Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради СРСР, Верховної Ради РРФСР 21—22 грудня 1982 року — «60 років утворення Союзу Радянських соціалістичних Республік».

У книзі — доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Андропова «Шістдесят років СРСР», виступи учасників урочистого засідання і зарубіжних гостей, звернення «До парламентів, урядів, політичних партій і народів світу», прийняте на засіданні, інші матеріали.

(ТАРС).

Підвищувати відповідальність за доручену справу

З пленумів обласного УТОГ

УЖГОРОД. Нечуючі трудівники Ужгородського УВП-2 у минулому році достроково виконали план по випуску товарної продукції. Вони працювали під девізом: «Кожній хвилині — робітничий рахунок!». За хорошою роботою підприємство нагороджено Грамотою міському Компартії України і міської Ради народних депутатів. Про це йшлося на пленумі правління Закарпатського обласного УТОГ, який нещодавно відбувся в Ужгороді.

У доповіді голови обласного відділу Товариства П. С. Труфанова зазначалося, що, виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС, учбово-виробничі підприємства, а також культзаклади УТОГ добре працювали протягом усіх місяців. Особливо успішно потрудилися члени компактних груп заводу

ВОРОШИЛІВГРАД. Пленум обласного відділу УТОГ обговорив питання «Про роботу низових відділів, культзакладів, бюро первинних організацій УВП, трудових колективів по виконанню планових завдань і соціалістичних зобов'язань 1982 року і завдання на 1983 рік у світлі рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС».

З доповіддю на пленумі виступила голова президії обласного УТОГ Т. А. Плякіна. Готуючись до 50-річчя нашого Товариства, скачала доповідь, нечуючі трудівники успішно справляються з виконанням своїх зобов'язань. Так, на Ворошиловградському УВП лише за минулий рік було вироблено понад дванадцять тисяч карбованців. Передовики виробництва М. І. Фадеева, В. К. Шевченко, Є. С. Витко, Н. І. Михайлюк та багато інших зобов'язалися працювати ще краще, забезпечувати високу продуктивність праці, йти в авангарді соціалістичного змагання.

На пленумі була дана оцінка роботи культзакладів. Останнім часом добре працюють такі клуби глухих, як Комунарський (директор В. П. Гмиря), Краснолуцький (директор В. Л. Діанова), Сватівський (директор В. С. Кононова), Кременський (завідуюча П. Д. Табаченко), Міловський червоний куток (перекладач В. Є. Захарова) та інші. Особливо треба відзначити роботу Ровеньківського клубу глухих, який

«Ужгородприлад», Хустського ліскокомбінату і Хустської фабрики художніх виробів. Слід відзначити хорошу роботу Олексія Ребляна і Василя Бадиля з Виноградського міжрайвідділу, Юрія Лугаша і Марту Мушку з Воловецького та багатьох інших нечуючих робітників.

В обговоренні доповіді взяли участь В. Мітру (Тячівський район), В. Вурста (м. Хуст), Ф. Шутяк, директор Ужгородського УВП-2 та багато інших. У своїх виступах трудівники зосередили увагу на втілення в життя нових форм і методів роботи, на пропаганді рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, а також доповіді Генерального секретаря ЦК нашої партії Ю. В. Андропова «60 років Союзу РСР».

О. БОРТ.
Закарпатська область.

Ось уже третій рік підряд утримує звання «Коллектив відмінної роботи». Активісти культзакладу на чолі із завідувачкою А. І. Наумкіною проводять заходи, спрямовані на зміцнення трудової дисципліни. План їх проведення розробляють заздалегідь, до участі в них залучають цікавих людей, передовиків підприємства.

Разом з тим, як відзначила доповідач, в роботі культзакладів є ще ряд серйозних недоліків. Так, у деяких клубах якість проведення заходів не завжди відповідає сучасним вимогам, не приділяється належної уваги ідейно-виховній роботі. Все це розслаблює колектив, породжує неорганізованість.

Наболілі питання знайшли гарячі відгуки і у виступах заступника директора Ворошиловградського УВП з виховної роботи А. Л. Хлебнікова, завідувачої Рубіжанським клубом глухих О. І. Дубової, директора Краснолуцького будинку культури В. Л. Діанової, художнього керівника Комунарського клубу глухих Р. М. Горинського та багатьох інших працівників. Вони закликали нечуючих трудівників підвищувати відповідальність за доручену справу, зміцнювати трудову дисципліну на робочих місцях, давати бій проявам безгосподарності.

Пленум прийняв розгорнуту постанову, в якій намічено заходи на усунення виявлених недоліків.

Н. СЕЛЮТІНА.
м. Ворошиловград.

Гордість колективу

Плетільний цех Чернівецького УВП — найбільший на підприємстві: тут трудиться більш як 130 виробничників.

Протягом минулого року колектив працював ритмічно, перевиконуючи планові завдання та соціалістичні зобов'язання. Ці досягнення стали мож-

ливими завдяки добре налагодженій організації праці, широко розгорнутого соціалістичного змагання, міцній трудовій дисципліні.

Щомісяця тут підбивали підсумки соціалістичного змагання, а виявлені недоліки негайно усували.

За рахунок впровадження організаційно-технічних за-

ходів і нової техніки досягають економії пряжі та інших матеріалів.

Та головна цінність підприємства — це люди. Переможками соціалістичного змагання не раз виходили плетільниці, котрі обслуговують по 14 машин — значно більше, ніж це вимагається за нормою. Серед них — В. П. Сопівник, Т. П. Ми-

хайлюк, Г. М. Бутчак, М. Г. Танасійчук, Г. Д. Голик. Вони достроково завершили виробничу програму другого року одинадцятиріччя, а місячні завдання 1983 року виконали в середньому на 140—160 процентів.

Ветерани праці, кращі за професією, наставники, вони докладають всіх зусиль, аби успішно виконати завдання шнішнього року.

...Йде третій, серцевинний рік одинадцятиріччя. З перших його днів трудівники цеху взяли успішний старт і продовжують нарощувати темпи виробництва.

Девіз колективу — «Дати продукції більше, кращої якості і з меншими затратами».

Г. ВЛАСОВ.

На знімку: передовики виробництва Чернівецького УВП (зліва направо) Т. П. Михайлюк, майстер Г. М. Приммаков, В. П. Сопівник, Г. М. Дутчак, М. Г. Танасійчук обговорюють підсумки соціалістичного змагання.

Фото О. СТЕПАНЮКА.

ЕКОНОМІКА ПОВИННА БУТИ ЕКОНОМНОЮ

Цілеспрямована боротьба за економію і бережливість стала важливою ділянкою діяльності партійної організації Лебединського учбово-виробничого підприємства.

Природно, виникає питання: звідки береться економія, адже всі процеси регламентовані, розроблені норми витрачання сировини і матеріалів. І все-таки резерви є. Тут необхідне досконале знання технології, досвід.

Саме тому адміністрація та партійна організація підприємства значну увагу приділяють поширенню передового досвіду, розвитку наставництва, технічній підготовці кадрів, вихованню у них свідомого ставлення до дорученої справи. Вони націлюють всіх спеціалістів підприємства на те, що впровадження передового досвіду — справа обов'язкова і є одним із головних завдань виробничої діяльності.

Протягом 1982—1983 років керівники дільниці, бригадири та робітники запозичили передовий досвід меблевих підприємств Харківської, Сумської областей та м. Києва. Результатом поїздки стало впровадження нових лаковалісних машин виробництва Лебединського заводу, розроблених УкрНДІМОД. Ця техніка високопродуктивна і дає значну економію. Силами підприємства виготовлено лінію фанерування кромки, яку протягом декількох останніх років ніяк не спроектує СПКТБ нашого Товариства. Впровадження її умовно вивільнить одного робітника, зекономить сотні кіловат-годин електроенергії, поліпшить умови і підвищить продуктивність праці.

Цього року переведена на природний газ котельня, що раніше опалювалась твердим паливом. При цьому економиться понад 20 тонн умовного палива, значно покращився температурний режим у цеху, поліпшилась праця восьми робітників котельні.

Ще у позаминулому році було дано замовлення в СПКТБ, аби там певним чином допомогли в переробці відходів виробництва для пакувальної тари чи виготовлення інших виробів.

Відходи ДСП підприємства застосовує для брусків кріплення меблів, а з відходів ДВП виходять бічні сторони напівящиків для платтяних шаф. Решта відходів спалюється на вулиці, бо СПКТБ відмовляється розробляти документацію на їх використання.

навіть, частково від нього відмовляються.

Нам же ні виробничий, ні відділ матеріально-технічного постачання ЦП УТОГ такої продукції не планують.

Для промивання лаковалісних машин раніше застосовували велику кількість ацетону. Раціоналізатори В. К. Радчук, Є. В. Новоселова та Г. І. Царук запропонували новий спосіб роботи з поліефірними лаками, в результаті чого економиться ацетон і час на промивання машин.

ЗАОЩАДЖУЄМО У ВЕЛИКОМУ І МАЛОМУ

Підприємство споживає десятки тисяч квадратних метрів лушеного і струганого шпону. Нам, як правило, виділяють лише 60-80 процентів від запланованої кількості. Доводиться застосовувати текстурний папір. Правда, одержуємо ми лише основу синтетичного шпону, а потім розпочинаються митарства: де нанести малюнок, як організувати його доставку для просочування на Енаківському УВП? Внаслідок цього економічна вигода від застосування текстурного паперу обертається для нас збитками. Лише за лютий місяць нинішнього року втрати від застосування текстурного паперу, просочування його на іншому УВП становлять 3,5 тисячі карбованців, через необґрунтовані ціни і високі транспортні затрати змушені відмовитися від такого «задоволення».

Але можна було б одержати синтетичний шпон централізовано із заводів, де він виготовляється. Державні мебелі підприємства ним повністю забезпечені і,

Багато часу витрачалось на заточування фрез і свердл. Раціоналізатори підприємства запропонували і виготовили власними силами інструменти із твердих сплавів і тепер відпала необхідність у їх придбанні.

Значний вклад в економію сировини і паливно-енергетичних ресурсів вносить багаточисленний загін народних контролерів підприємства. До складу групи і постів народного контролю партійна організація рекомендує передовиків виробництва від кожної дільниці.

З початку нинішньої п'ятирічки дозорці провели чимало рейдів, перевірок по раціональному використанню сировини, матеріалів і енергоресурсів. Комітет народного контролю щорічно звітує про виконану роботу на загальних зборах.

В результаті загальних зусиль підприємством зекономлено сировини, матеріалів та енергоресурсів на 17 тисяч карбованців.

Протягом цього року колектив зобов'язався еконо-

мити 16 тисяч кіловат-годин електроенергії, 22 тонни умовного палива, 328 Ккал тепла. Є над чим попрацювати. Багато так званих вузьких місць виявлено при «розкритті» шпону, використанні карбомідної смоли, витрачання лакофарбовальних матеріалів, використанні відходів виробництва тощо. Тут також ще не повністю використані резерви економії.

Залученню всіх робітників до боротьби за економію і бережливість сприяє цілеспрямована робота, яку проводить в колективі партійна організація підприємства. Велику увагу цьому питанню приділяють пропагандисти, політінформатори та агітатори. Це — Є. В. Новоселова, А. А. Авраменко, Р. Г. Кулш, П. М. Проців, М. Г. Лужков.

Нині не проходять жодні партійні, комсомольські чи профспілкові збори, на яких би не порушувались питання економії.

Пошук резервів і розробка планів по їх використанню завжди пов'язані з економічними розрахунками. Практика довела, що без цього неможливо вірно обґрунтувати соціалістичні зобов'язання, скласти комплексний план по економії, накреслити заходи по зростанню продуктивності праці, поліпшенню якості продукції. Велику роботу в цьому напрямі проводить техніко-економіст Н. С. Олійник, інженер-нормувальник З. Н. Новак, обліковець В. С. Парфіло, контролер Д. Г. Костирін.

Партійна організація, адміністрація підприємства спрямовують усі зусилля на те, щоб кожний робітник, спеціаліст трудився з повною віддачею, економічно грамотно.

На це націлена у нас вся система економічного назначання і виховання трудящих.

М. ШАПТАЛА,
директор Лебединського УВП.
Сумська область.

Молодій виробничниці Запорізького УВП комсомолці Валентині Кобі (на знімку ліворуч) є чому повчитися у своєї наставниці, намотувальниці Тетяни Петрівни Дашкової. Вона подає їй приклад сумлінного ставлення до праці, виконує норми виробітку на 120—125 процентів при відмінній якості роботи.

А після зміни обох їх можна побачити у Будинку культури глухих на репетиції в гуртках художньої самодіяльності.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Із збереженої сировини

На Полтавському УВП-1 завдяки проведеній роботі заощаджено торік 21 тисячу кіловат-годин електроенергії, 2304 метри бавовня-

ної тканини та 826 метрів ватину. Із них додатково виготовлено 300 курток.

Під час проведеного огляду використання резервів

виробництва одержано економічний ефект на суму 3,5 тисячі карбованців.

Кращою в огляді визнано крейдувальницю Любов

Олексіївну Лисенко. За рахунок її пропозицій зекономлено матеріалів на 2,5 тисячі карбованців.

В. ЛЕБЕДЬ,
головний інженер Полтавського УВП-1.

БУТИ ГІДНИМИ СТАРШИХ ПОКОЛІНЬ

«Наше життя» я передплачую другий рік. Сподобались мені публікації під рубрикою «Листи в газету» і вирішила теж висловити деякі свої думки.

Життя кожної окремої людини з її почуттями, прагненнями, мріями, життя сім'ї, колективу — це життя всього нашого народу. Від того, як складеться кожна людська доля, певною мірою залежить сьогодні і майбутнє всього нашого суспільства. Згадаймо, Микола Островський говорив, що життя дається людині лише один раз і треба прожити його так, щоб не було нестерпно боліче за безцінно втрачені роки. Але ж як зробити так, щоб воно не виявилось марним, як залишити добрий слід на землі?

Я пишаюся тим, що народилася, живу і працюю на

Україні, пишаюся славетною історією нашої Вітчизни. Країна Рад створила всі умови для того, щоб кожний міг обрати роботу до душі, здобути освіту, держава надала великі права і широкі можливості кожному своєму громадянину.

Я, наприклад, задоволена обраною професією — працюю майстром пошиття легкого жіночого одягу, мене обрано комсоргом у колективі ательє, вчуся в десятому класі загальноосвітньої вечірньої школи робітничої молоді, у години дозвілля охоче відвідую клуб глухих, багато читаю, пишу вірші. І рік не в тому, що сприяти оточуючий світ в усіх його найрізноманітніших проявах допомагає слуховий апарат, або добре поставлена вимова... Ні, тут зовсім інше, про що, влас-

не, я і хочу поділитися своїми думками.

У нашій країні немає безробіття — це одне з головних досягнень нашого ладу. За утвердження цього ладу мужньо билися у буремні роки громадянської і Великої Вітчизняної воєн наші діди і батьки. Вони стояли на смерть в ім'я нашого щасливого сьогодення, в ім'я миру і торжества соціалізму. Вони мріяли про те, що їх діти будуть жити, вчитися і працювати, стануть вірними синами і дочками свого героїчного народу. Мій дід і батько серед цих людей і я пишаюся ними.

Іх світлі надії збулися. Але іноді я думаю: чому незначна частина сучасної молоді, чому деякі мої однопілітки морально зuboжили? Чому вони не хочуть працювати, вчитися, а прагнуть лише розваг, модного

одягу і «престижних речей» за рахунок своїх батьків? Де криються витoki цієї споживацької психології?

Дивлячись на них, думаю, як викоринити це зло, як зробити життя цих молодих людей корисним і потрібним нашому суспільству?

Гадаю, що подібні думки хвилюють не тільки мене. Тому хотілося б, щоб читачі «Нашого життя» висловили свої міркування про те, як виховати таких юнаків і дівчат справжніми громадянами з активною життєвою позицією. Думаю, це питання не байдуже для нас, адже воно стосується всіх.

О. МЛОВАХІНА,
мастер пошиття жіночого одягу.
м. Лисичанськ
Ворошиловградської області.

ВСЕ СВДОМЕ, здавалося б несприятливе, життя цієї скромної жінки присвячено нашому Товариству.

А починалося воно так. Зою Андріївну Бережню направили працювати викладачем російської мови і літератури до села Лозоватка, що на Кіровоградщині. Тут вона вийшла заміж. Але доля розпорядилася так, що подружжя із сином Сергієм повернулося у рідне селище Нова Прага. Зоя Андріївна звернулася до місцевої територіальної партійної організації за допомогою, — потрібна робота; вона молода, сповнена сил і енергії, сидіти вдома без діла не в змозі. І їй запропонували посаду директора Новопраського клубу глухих. Спочатку якось боязко було. Чи справлюся? — непокійна думка.

Непевнено робила перші

Щирий друг і порадник

кроки. Але поруч завжди були активісти міждіагностичного клубу, її надійна опора і допомога, а особливо — завідуючий Олександрійським клубом глухих Леонід Кіндратович Овчаренко.

Ті йшов лише 21 рік, коли у серпні 1964 року переступила поріг клубу. Тоді вона без перекладача обслуговувала 45 чоловік. З роками клубу додавали нові райони. І ось, в даний час, культзаклад обслуговує близько 200 нечуючих. Разом з клубом росла і мужніла Зоя Олександрівна, набувала досвіду культурно-освітньої роботи, вивчала запити і потреби глухих, прагнула в усьому надавати

їм дієву допомогу.

Цього року в грудні ми відзначимо 20-річчя нашого клубу, а в березні виповнюється 40 років нашій Золі Олександрівні. Багато сердечного тепла, знань, невичерпної енергії, життєвого досвіду передала ця чуйна жінка глухим. Ніхто з них ніколи не скаржився на неї, навпаки всі задоволені її відповідями, порадами. Скрізь вона почесний гість, повсюдно — шанована людина.

А ближчим часом на всіх нас чекає приємна подія і, передусім, для Золі Олександрівни. Невдовзі демобілізується з лав Радянської Армії її син Сергій, котро-

го добре знають члени УТОГ нашого району. Це і зрозуміло, адже рік він на наших очах, часто бував у клубі, допомагаючи матері. То ж якби ви могли побачити її щасливу посмішку, коли Зоя Олександрівна читає листа від сина, або одержує подяку від командування за добре виховання воїна. І ділиться наша завідуюча всіми цими новинами з нами, бо всі ми, як одна дружна сім'я, члени якої підтримують один одного, навпіл ділять і радість, і смуток.

Як у краплині води відбивається сонце, так і в трудовій біографії З. О. Бережної знайшло своє відображення становлення, розквіт і змузнення нашого Товариства.

В. СОРОКА,
член УТОГ.
Кіровоградська область.

Старанно трудиться на заводі «Запоріжтрансформатор» слюсар А. І. Смирнов. Штампи і пресформи найскладнішої конфігурації — справа рук інструментальника високого розряду.

Головна риса характеру передовика виробництва — вимогливість не тільки до себе, а й до товариша, що працює поруч.

Аркадій Іванович обов'язково підкаже, порадить, запропонує щось своє. Виробничі завдання виконає якісно і в строк.

За трудові успіхи та активну участь у громадському житті колективу А. І. Смирнову неодноразово оголошували подяки.

Днями кадровому виробничнику виповнилося шістьдесят років.

Колектив інструментального цеху від усієї душі привітав свого товариша з ювілеєм, побажав йому міцного здоров'я, щастя, нових трудових успіхів у виконанні історичних рішень XXVI з'їзду КПРС.

І. ЖДАН,
старший майстер дільниці заводу «Запоріжтрансформатор».

В гостях — ветеран

Чимало хороших заходів памітили працівники Краснолуцького клубу глухих. Всі вони присвячені 50-річчю УТОГ. Ось і на цей раз у приміщенні культзакладу зібралось чимало нечуючих трудівників. На вечір «Від усієї душі» були запрошені старійшини нашого Товариства Г. А. Сенюткін, В. Ф. Ярцев, А. В. Фень та інші.

Був серед них і ветеран О. І. Яковлев, який є ровесником Українського товариства глухих. Олексій Іванович розповів про свою участь в діяльності Товариства, про те, які труднощі переборювала організація на протязі всіх років свого існування.

Для учасників вечора була підготовлена цікава концертна програма. Тепло зустріли виступи учасників хореографічного гуртка учнів ПТУ № 37. Великий інтерес викликали окремі гумористичні сценки із життя глухих у виконанні М. Д. Ільошкіної, Л. І. Будченко та інших виконавців. Вечір справив хороше враження на всіх присутніх.

В. ДІАНОВА,
директор Краснолуцького клубу глухих.

Ворошиловградська область.

СВЯТО ДРУЖБИ

Нечуючі трудівники м. Запоріжжя недавно приймали учасників художньої самодіяльності з сонячної Молдавії. За народним звичаєм господарі хлібом-сіллю та квітами зустріли гостей — з Кишинева.

Перед початком концерту гості з Молдавії подарували запоріжцям пам'ятні сувеніри, почастували їх рум'яними і пахучими яблуками з садів щедрої молдавської землі.

У концертній програмі гості показали запоріжцям народні танці, пісні, художнє читання, сатиричні сценки. Концерт молдавських артистів тривав понад дві години і складався з двох відділень. Особливо порадували глядачів своїми виступами танцювальний і драматичний колективи, якими керують С. Гелан і А. Сумажина.

Наступного дня гості здійснили автобусну екскурсію по місцях бойової, революційної і трудової слави м. Запоріжжя. А увечері, у святково прикрашеному спортзалі, відбувся «голубий вогник», що вилився у справжнє свято дружби глухих трудівників України і Молдавії.

М. СЕМЕНЕНКО.

І повернулась радість

У своєму листі до редакції мені хочеться висловити щире подяку керівникам Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» — генеральному директору Є. В. Скрипковському і начальнику відділу праці і зарплати К. І. Хайкіній. Завдяки цим уважним і чуйним людям я, інвалід першої групи, знову здобув можливість працювати і принести суспільству нехай маленьку, але користь.

Керівники підприємства приймали до мене, поцікавилися, як я почувую себе і спитали, чи погоджуся працювати вдома. Я, звичайно, зрадів цій пропозиції і дав згоду. Той, хто прикований недугою до власної думки і позбавлений можливості займатися суспільно-корисною працею, зрозуміє мою радість. Адже тепер моє життя наново набуло змістотом, стало потрібне людям. Мечі, колишньому робіт-

никові фабрики іграшок, ударнику комуністичної праці, неодноразово премійованому і відзначеному подяками, повернутися до трудової діяльності, — це значить відчувати себе повноцінною і повноправною людиною, не значить усвідомити, що моя скромна часточка праці вливається в трудовий ритм республіки і країни, зрештою — це значить відчувати себе щасливою людиною.

Ці думки і змусили мене взятися за перо.

В. ПАВЛЮК,
інвалід першої групи.
м. Донецьк.

У нас, на Запорізькому УВП, їх називають нерозлучними.

Валентина Буханець та Наталя Ярошенко вже більше року працюють на підприємстві. Розпочали ученицями. Швидко освоїли професію слюсаря-регулювальника, одержали кваліфікаційні розряди.

Тепер молоді трудівниці успішно справляються зі своїми змінними завданнями. Шанують їх у колективі за працювистість, товарицькість.

Фото В. ДОРОЖНОГО.

Завжди разом з людьми

Ця привітна і роботяща жінка трудиться технічною працівницею в житлово-експлуатаційній конторі № 1 м. Марганця. Трудиться, відзначаючи, чесно і добросовісно. За сумлінну працю Раїсу Гаврилівну Грушій неодноразово заохочували грошовими преміями і цінними подарунками. Однак, не виміряти добрих справ Раїси Гаврилівни звичайними словами, важко описати її людяність і доброту.

Тяжко склалася доля мужньої жінки. Сама виростила й виховала чотирьох дітей. Але, які б незгоди не спіткали її, ніколи не впадала у відчай, — йшла до людей, у вир життя.

Активно включилася Раїса Гаврилівна у громадське життя нечуючих району, швидко здобула авторитет і повагу серед членів УТОГ. Невдовзі очолила первинну організацію Товариства, відтак стала членом правління міждіагностичного клубу.

численних громадських обов'язків Р. Г. Грушій додає ще один, як на жінку, то мабуть дуже приємний: вона стала керувати у клубі глухих гуртком «Умілі руки». Але не тільки цим обмежується громадська діяльність Раїси Гаврилівни. Варто відзначити, що вона бере активну участь у подвірних обходах, організовує передплату на газети та журнали, збирає членські внески.

На честь 50-річчя УТОГ Раїса Гаврилівна взяла підвищені соціалістичні зобов'язання. Нині вона ударно трудиться, прагнучи виконати їх достроково. І в праці, і в громадській діяльності Р. Г. Грушій, як і завжди, подає приклад гідний наслідування.

І. МАЙОРЕНКО,
голова міждіагностичного клубу.

м. Марганець
Дніпропетровської області.

РЕДАКЦІЯ НАШОЇ газети одержує чимало листів від своїх читачів, але, на жаль, далеко не всі з них потрапляють на її сторінки. Читачів, як і редакцію, таке становище, звичайно, не може задовольнити. Адже не секрет, що кожному читачеві приємно побачити написане ним на сторінках газети. Та й від такої акції посилюється вплив друкованого органу на формування громадської думки, сама газета стає цікавішою, змістовнішою.

І все ж, не завжди написане переплавляється у газетні рядки. На те є чимало причин. Одна з них полягає в тому, що не зовсім вдало обрано тему виступу, про що вже йшлося. Друга причина виявляється у загальності, за якою важко знайти суть питання, що хвилює автора, нечіткість у вираженні своїх думок. Замість того, щоб викласти зміст стисло і по суті, автори листів вдаються до розмірковувань, моралізаторських сенсень, витрачають багато слів там, де можна висловитися стисло. Нарешті, кореспонденція позбавлена конкретних фактів і прикладів, не все у ній аргументовано і доведено. До-

НА ДОПОМОГУ ГРОМАДСЬКОМУ КОРЕСПОНДЕНТОВІ

СЕСТРА ТАЛАНТУ

водиться, як кажуть, вірити авторові на слово. Відтак формується і стиль викладу, над яким треба ще добренько попрацювати, щоб дати дорогу отим рядкам на газетні сторінки.

Давно кажуть: стислість сестра таланту. Мається на увазі не кількість рядків, а їх наповненість змістом. Вкласти у невеликий текст глибокий зміст — велике мистецтво, яке підвладне не кожному. Та газета й не ставить за мету робити зі своїх громадських кореспондентів майстрів художнього слова. Йдеться про елементарні вимоги, яких слід дотримуватись у листуванні з редакцією. Газета в силу своєї специфіки має орієнтуватись на оперативні і конкретні матеріали, які містять б найсвіжіші дані. Журналісти і громадські кореспонденти пишуть історію сучасності по гарячих слідах подій, щоб прислужитись загальній справі, вирішенню тих завдань, які стоять перед нами сьогодні і

запрограмовані на завтра. А це накладає свій відбиток на характер і стиль матеріалів, в тому числі і кореспонденцій позаштатних авторів.

Завжди знайдуть місце на сторінках газети такі матеріали у вигляді листів чи кореспонденцій або репортажів, які побудовані на конкретних фактах і прикладах, викладених гранично стисло і яскраво. На жаль, деякі автори зневажають цим. Так, в одному з листів сказано про те, що у них на підприємстві порушується трудова дисципліна. Так, питання порушення важливе, воно поставлено в руслі вимог, які відповідають рішенням листопадового Пленуму ЦК КПРС і висловлюванням Генерального секретаря нашої партії Ю. В. Андропова під час зустрічі з московськими верстатобудівниками на початку цього року. Але у замітці — жодного прикладу, жодного прізвища. Звичайно, що такий лист зали-

шиться у редакційній шухляді. Інший автор критикує керівництво установи, проте... забув назвати прізвище директора. Є й інші недоречності. Наприклад, посилення на застарілі факти і приклади, або ж на такі, що вже давно відомі і по яких вжито заходів. Коротше кажучи, в таких випадках сестра таланту зраджує авторам і стислість нічим не виправдується.

Хочеться порадити нашим позаштатним кореспондентам, писати нам про все, що їх хвилює і турбує, що може являти інтерес для всіх читачів. Але при цьому не забувати в кожному окремому випадку дотримуватись трьох вимог: неодмінно вказувати конкретні прізвища з повним викладом імен та по-батькові, чітко називати час, коли відбувалася подія, нарешті, де саме мало місце описане. Теорія журналістики формулює ці вимоги так: де, що, коли? Ніякої вигадки, перекручень і довільних трактувань! Не захоплюватись і словесними

надмірностями. Пам'ятайте про стислість...

Сказане аж ніяк не означає, що йдеться про звичайний, сухий виклад змісту. Нічого подібного. В замітці можуть бути цікаві порівняння, вдалі образні речення, використані народні перлини, і від того вона стане багатшою і яскравішою за формою викладу. Адже один і той же факт можна по-різному подати і цим захопити або відвернути увагу читача. Йдеться про те, що повинно бути в основі матеріалів позаштатних авторів і листів, які надходять до редакції. А саме тієї основи бракує в багатьох листах, тому вони й не бачать світу.

Будьмо ж вимогливішими до себе, до своєї творчості як громадських кореспондентів радянської преси. Читач наш сьогодні високоосвічений, духовно багатий, він не мириться з сиріткою і одноманітністю на газетних сторінках. Для нього треба писати просто, дохідливо, яскраво, але разом з тим і конкретно, цікаво, оригінально. Це в однакової мірі стосується всіх, хто береться за перо для виступу в газеті.

Гр. ВАРТАНОВ.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

ТЕЛЕБАЧЕННЯ ДЛЯ ГЛУХИХ

З великим задоволенням делегати і гості Конгресу Спілки глухих і слаббачуючих, що зібралися в місті Ерфурті, сприйняли повідомлення про те, що керівництво Державного комітету по телебаченню і Спілки глухих НДР успішно завершили переговори про організацію в 1983 році спеціальних телепередач для інвалідів зі слуху.

Фільми, новини, інші повідомлення, що транслюватимуться по другій програмі телебачення, супроводжуватимуться як мимічним перекладом, так і субтитрами.

Тележурналісти, пише журнал Спілки глухих, цікавляться думкою аудиторії. Вони сподіваються, що критичні зауваження, висловлені в листах нечууючих, допоможуть зробити передачі більш цікавими.

Телевізійні програми ведуться для глухих і про глухих — ось чому так важливо знати будь-які пропозиції. Нині, закінчує своє повідомлення журнал, всі ми висловлюємо щиру подяку телебаченню НДР, яке зробило важливий крок у справі подальшої інтеграції глухих у соціалістичній економіці країни.

Найбільш влучний — Ульріх Дорле

Це була чудова ідея: запросити в Мейсен на товариську зустріч з кеглів глухих Дрездена. Після короткого дружнього вітання на вокзалі, учасники матчу вирушили до спортивного центру.

...У кожній команді — 7 гравців. Кожному з них надано право 30 парами зробити 30 кидків. Але ж недарма кажуть, що вдома і стіни допомагають: перемогли господарі поля, котрі набрали 852 очка, у дрезденців — 736. Однак у гостей відзначився Ульріх Дорле, який приніс своїй команді 139 очок. Більше, ніж будь-який інший гравець. При цьому врахуйте, що йому виповнилось... 82 роки!

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ДОДАТКОВІ ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ГРОМАДЯН

У січні 1981 року ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про додаткові заходи по збільшенню виробництва сільськогосподарської продукції в особистих підсобних господарствах громадян». Цією постановою радянські сільськогосподарські органи, а також керівників колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств зобов'язано надавати колгоспникам, робітникам, службовцям, іншим громадянам, які сумлінно трудяться в громадському виробництві, та пенсіонерам, що тримають в особистих господарствах велику рогату худобу, овець і кіз, ділянки для сінокошення і випасу худоби. Крім цього, сільськогосподарським підприємствам рекомендовано надавати громадянам, які уклали з ними, а також з організаціями споживчої кооперації договори на виробництво продукції тваринництва, додаткові земельні ділянки для вирощування кормових

культур. Такі ділянки можуть бути надані як за рахунок присадибних земель, так і за рахунок колгоспних та радгоспних невикористовуваних земель.

З додаткових земельних ділянок, які надаються громадянам для вирощування кормових культур, не береться сільськогосподарський податок. Громадяни, які користуються ними, звільняються також і від сплати прибуткового податку з прибутків, отриманих від користування такими ділянками.

Передбачено також надання в тимчасове користування підприємствам, установам і громадянам ділянок з невикористовуваних земель несільськогосподарських підприємств та організацій, а також з невикористовуваних земель в межах міст та інших населених пунктів для вирощування картоплі й овочевих культур. Такі ділянки надаються на строк, на протязі якого вони використовуватимуться за прямим призначенням. Розмір

земельних ділянок, які надаються громадянам у тимчасове користування з невикористовуваних земель несільськогосподарських підприємств та організацій, а також з інших невикористовуваних земель у межах населених пунктів для вирощування картоплі й овочевих культур, не повинні перевищувати 0,15 гектара, на поливних — не більше як 0,08 гектара на сім'ю. Розміри ділянок, які надаються для вирощування кормових культур і квасолі за договорами, укладеними з сільськогосподарськими підприємствами і організаціями споживчої кооперації на виробництво продукції тваринництва і зерна квасолі, а також сінокошення та випасання худоби, встановлюються обліккомістами, Київським та Севастопольським міськвиконкомістами з урахуванням місцевих умов.

П. КУЛІНИЧ,
науковий працівник
Інституту держави
і права Академії наук
УРСР.

Нерозлучні подружки

Вперше я їх побачив на концерті, присвяченому 60-річчю утворення СРСР. Вони виступали в художній самодіяльності технікуму. Глядачі гаряче аплодували їм.

Люба Потапович і Зіна Белякова — подружки. Люба родом з Чернігівської області, Зіна — білоруска. Здружило їх навчання, спільні захоплення. Дівчата добре навчаються, беруть участь у громадській роботі, захоплюються волейболом. Обом їм подобається професія технолога. Кожна з них розуміє, що від міцних знань залежить їхня майбутня професійна майстерність. Дівчата сумлінно вчаться, поєднують теорію з практичними навичками.

В. ІНДЕНКО,
студент Гомельського
машинобудівного технікуму.
БРСР.

Повнота життя для комсомолки Надії Жук — у поєднанні праці і мистецтва. Саме це на її думку, забезпечує успіх у всьому.

Надія постійно серед переможців соціалістичного змагання на Тернопільському комбайновому заводі.

Впевнено почуває вона себе і на самодіяльній сцені. Разом зі своїми подружками Н. Жук радує глядачів запальними танцями, щирими піснями.

Текст і фото І. ТОЛОЧКА.

ДЛЯ ВАШОГО САДУ

Це близький родич звичайної сливи. Цінна плодова порода з родини розоквітних. Наукова назва — Алича. У дикому стані росте в Криму, на Кавказі, в Молдавії і в Середній Азії. В цих же районах поширена вона і в культурі.

Окремі форми вишні — сливи зустрічаються майже в усіх областях нашої республіки. Дерево невелике, досить розгалужене з тонкими опушеними пагонами, листки яйцевидні, завдовжки 3—5 сантиметрів та 2—4 сантиметри завширшки з черешками.

Цвіте до розпускання листя (березень — квітень). Квітки поодинокі білі з ро-

ВИШНЯ-СЛИВА

живим відтінком. Плоди дозрівають у червні — серпні, залежно від сорту і району вирощування культури.

Рослина починає плодоносити на другий — третій рік і дає великі регулярні врожаї: 4-річна — до 20, а 10-річна — до 150—200 кілограмів плодів. Вони дуже різноманітні за розміром, вагою та за формою (від округлих до видовжених овальних) і забарвленням (шкірка зеленого, жовтого, червоного і майже чорного кольорів). М'якоть плоду містить до 14 процентів цукру, до 4 процентів кислоти переважно лимонної, до 15 процентів пектинових

речовин, вітамін С і провітамін А.

З плодів виготовляють компоти, желе, варення, пастилу, джем, мармелад, соки, вино, прохолодні напої, тощо. На Кавказі з м'якоти плодів виготовляють лаваш — висушені на сонці тонкі коржі приємного смаку, цінний поживний дієтичний продукт.

Розмножується алича насінням, зеленими живцями (в травні — червні) та щепленням. Рослина засухостійка, невимоглива до ґрунту. В Радянському Союзі поширена в Азербайджані, Вірменії, Грузії та республіках Середньої Азії.

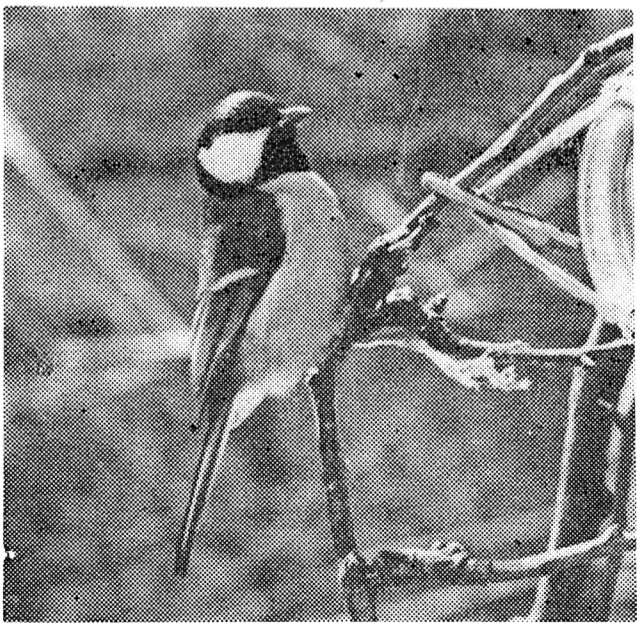
Промислові посадки є в Краснодарському краї — 400

гектарів. У південних і степових районах Кримської області насадження займають площу більше 600 гектарів. У Нікітському ботанічному саду (м. Ялта, Кримської області), введено шляхом гібридизації та відібрано нові перспективні сорти, такі, наприклад, як — Нікітська, Жовта, Піонерка, Обільна, Пурпурова, Рум'яне яблучко.

Можна сподіватися, що садовод-аматори зацікавляться цією цінною породою і розведуть цю рослину на своїх ділянках.

М. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

Редактор
П. БУЛАТОВ.

ВЕСНЯНА МЕЛОДІЯ.

Фотоетюд В. СТЕРЛЬОВА.